Viața ca un joc
Bunescu George
Baia Alexandru

Viaţa ca un joc

George Bunescu Alexandru

Baia Alexandru Virgil

Timişoara , 2015.

Copyright © 2015 Timişoara
Bunescu George , Baia Alexandru

Partea I.

Capitolul 1.
Visul

După o noapte grea , m-am trezit în patul meu cu o durere de cap infernală , ceva normal pentru vârsta mea. Ca în fiecare dimineaţă , soarele intră pe fereastra mea de deasupra patului pe care era desenată o femeie cu nişte sâni voluptoşi. M-am ridicat şi m-am dus la oglinda din baie , aveam părul murdar de ieri iar pe tricoul meu rămăseseră amintirile de seara trecută . Uitându-mă mai bine în oglindă am observat o urmă pe gât . M-am spălat pe faţă şi mi-am luat pachetul de ţigari apoi am mers pe terasa mea amenajată într-un stil rustic cu influeţe punk ce am făcut-o într-o vară cu vreo 2 prieteni.

Sorbind din ceaşca de cafea , îmi amintesc vag visul de aseară : eram întins pe un câmp uitându-mă spre cer la nori ,

iar R. a venit şi m-a ridicat trăgându-mă spre ea , brusc în jurul nostru era plin de blocuri iar noi eram pe un acoperiş in mijlocul orasului. Uitându-se în ochii mei , m-a intreabat : Câta viaţa ţi-a mai rămas ? Ai de gând să câştigi acest joc? Apoi se apropie de mine şi mă împinge de pe clădire. Nu mă aşteptam din partea ei la asta , R. e de obicei o persoană calmă în ciuda tatujelor ei. Ea e genul care îsi trăieşte viaţa din plin fară să îşi pună întrebări existenţialiste.

Mi-am terminat cafeaua şi am plecat spre metrou ca să mă întalnesc cu S. care tocmai sosise din Londra . În jurul meu , trec oameni societăţii , care se uită la mine cu dispreţ , ciudat că mă observă , nu par să mai fie atenţi la ceva înafară de vieţile lor minuscule şi inutile.Doua tipe îmbrăcate în haine de Bershka , de parcă tocmai au ieşit dintr-un club de doi bani mă analizează de parcă vor să mă agaţe , păcat , n-au nici-o şansă . M-au făcut

să-mi aduc aminte de întrebarea lui R. . În faţa mea o babă uitată de viaţă care târâie după ea o sacoşa plină de praz şi alte chestii de babe. Mă întreb dacă ea a câştigat acest joc sau nu .

Ajuns la locul stabilit de S. , mă aşez pe bordura şi îmi scot o ţigară din pachet , sunt curios dacă mai are şuviţa aia verde sau dacă aluniţa de pe sân e tot acolo . Ultima oară când am văzut-o stăteam cu ea întins pe canapea la Mike care ţinea o petrecere. Deşi S. părea ca se distrează , eu eram deja obişnuit cu petrecerile săptămânale ale lui Mike aşa că am luat-o pe S. şi am plecat cu ea pe străzile îmbâcsite ale oraşului. Am ajuns într-un parc şi ne-am aşezat pe o bancă , S. ironică ca de obicei mă întreabă:"ce-ţi mai face prietena?" . Ştiam ca S. mă place de ceva timp dar nu i-am arătat niciodată că aş fi interesat de ea: "N-am prea mai vorbit cu ea în ultimul timp". Aici am minţit,vorbisem cu ea înainte de petrecere dar n-am chemat-o pentru că oricum

n-aveam chef de ea , iar S. ar fi o partidă bună pe seara asta. I-am zis să ne uităm la stele la mine iar ea a acceptat.Întinşi în patul meu , ne uitam la stelele care se vedeau prin geamul de deasupra patului. Dimineaţa , m-am trezit singur ,ceva ce mi se întâmpla de obicei , dar nu mă aşteptam la S. . M-am dus să-mi beau cafeaua şi un bilet mă aştepta: Am plecat la Londra , mersi pentru noaptea asta, aştept să te revăd, S.

În capătul străzii , apare S. Trăgand după ea un geamantan , avea părul scurt , blond şi nici o urmă de şuviţă . Ea mă vede , iar eu ezit pentru câteva secunde. S. îsi coboară privirea spre mine:
-Ce faci acolo,urâtule? Hai sus şi îmbrăţişează-mă.

Mă ridic , îi dau o îmbrăţişare şi mergem în barul de jazz de sub pod . Ea începe să mă ia la întrebări şi să-mi povestească despre Londra.

-Tu ce-ai mai făcut? În Londra să şti

că oamenii nu sunt aşa.

-Aşa cum?

-Au o viaţă cu program , se gândesc la ce o să facă pe viitor.

-Ce viaţă plictisitoare , să ai mereu un program.

-Chiar,tu te-ai gândit ce o să faci cu viaţa ta?

-Mai am mult timp să mă gândesc.

-Dar câtă viaţă ţi-a mai rămas?

-Ciudat că spui asta...

-De ce?

-Am mai auzit asta de la cineva.

-Mai eşti cu tipa aia?

-Nu , ne-am desparţit după ce ai plecat.

-Haha , deci eşti singurel?

-As putea fi , de ce? Propui ceva?

-Da , am auzit că e un concert fain în oraş , The Kooks şi am două bilete. Ce zici?

Fuck, The kooks , aici chiar m-a nimerit, cum să-i spun că eu o să fiu deja

acolo cu R. ...

-Te sun eu până săptămâna viitoare şi te anunţ.

Mi-am luat la revedere de la S. şi aveam nevoie de ceva timp singur , n-am mai fost de mult , aşa că m-am dus la magazin , mi-am luat ceva de băut şi am plecat să stau pe mal. Mă tot gândeam la ce a zis R. : "Câta viaţă ţi-a mai rămas? Ai de gând să câştigi acest joc? " Şi dacă mi-aş putea vedea viaţa ca un joc. Oare aş şti ce să aleg ? Care joc să-l joc? Şi ce înseamnă să câştig? . Dacă ar fi aşa , relaţia mea cu ex-a a fost tot un joc şi faptul că am băgat-o şi pe S. în el m-a făcut să-l caştig sau să-l pierd. Iar chestia cu "câtă viaţă ţi-a mai rămas" de unde naiba ar trebui să ştiu eu asta?. Orice ar fi , am de gând să joc acest joc , dar nu în seara asta , mi-am pus deja prea multe întrebări , cred că e timpul să mă culc.

Ajuns în patul meu,mă uit la tipa cu sâni voluptoşi şi nu reuşesc să adorm ,

poate pentru că e sâmbăta. Chiar , ce caut eu în casă sâmbăta ? Îl sun pe Mike.

-Neaţa , omu'.Ce faci?

-Bine , man, sunt la petrecerea asta super tare de pe strada 6. E plin de tipe şi băutură . Ce zici man , te bagi?

-Nu ştiu , aveam de gând să dorm.

-E sâmbăta seara man , chiar vrei să stai în casă ? În plus e şi fosta ta aici şi m-a întrebat pe unde eşti sau ce ...

N-am aşteptat să termine , mi-am luat geaca de piele şi ţigările de pe masă , n-aveam de gând să mă mai întorc astă seară , am să caştig jocul ăsta.

Capitolul 2.
Jocul de-a iubita

Era vară şi stăteam toţi la o bere în parcul de lânga lac , Mike ne-a făcut cunoştinţă cu o prietenă de-a lui . Părea destul de normală , avea părul blond , ochii albaştri şi un zâmbet tâmp pe faţă , era plină de viaţă , mă gândeam că nu se potriveşte deloc cu noi . Am făcut o mică chetă , cum obişnuim de obicei dar n-avem nici un ban , aşa ca eu m-am oferit să merg după alcoale . Ana , tipa cea nouă , care stătea mereu langă Mike s-a oferit să vină cu mine . Mergeam pe stradă şi niciunul dintre noi nu spunea nimic . Până când Ana se întoarce spre mine şi-mi spune:

-De când îl şti pe Mike?

-Nici nu mai îmi aduc aminte.

-Voi vă strângeti aşa de obicei?

-Da , uneori , tu de unde îl şti ?

-M-am oferit să-l ajut cu cursurile şi pentru asta s-a oferit să mă scoată la o bere.

-Şi ai acceptat?

-Doar sunt aici..deşi nu mă aşteptam.

Când ne-am întors , jumate dintre ei plecaseră iar restul nu mai aveau chef să stea , aşa că m-am gândit să nu irosim alcoalele şi le-am folosit împreună cu S. .

După ce ne-am ameţit bine , am propus un mic joc : "eu niciodată" , în care cineva trebuia să spună ceva ce n-a făcut iar cei ce au făcut beau .

Ana părea din ce în ce mai interesantă , era prea cuminte să fie adevărată , lucrul ăsta mă incita aşa că am vrut să aflu mai multe şi să îi arăt câteva lucruri.

După băuta , am luat-o pe Ana şi i-am arătat unul din blocurile pe care obişnuieam să privesc lumea de sus. În seara aia niciunul dintre noi n-a dormit , ne-am uitat la stele şi am vorbit pâna la

răsarit , i-am povestit despre viaţa mea părea din ce în ce mai interesată plăcea asta .

După un timp , am ajuns să fim împreună şi stătea mai mult pe la mine , ascultându-mi toate melodiile .

Prima melodie pe care i-am pus-o a fost The Kooks-Junk of the heart care i-a plăcut , luându-şi toată discografia .

Oamenii care treceau pe la mine , se semnau pe unul dintre pereţii mei , i-am zis şi ei să facă asta, a desenat , dar nu pe pereţi ci pe geamul de deasupra patului prin care priveam cerul , şi-a facut un autoportret.

Obişnuiam să ne trezim împreună de dimineaţă şi să ne bem cafeaua în faţa casei.

-Ce fain ar fi să putem bea cafeaua pe terasă , ca la mare.

-Da , mi-e dor de mare. În dimineaţa aia , am făcut un mic joc , o listă de lucruri pe care să le facem împreuna care suna cam aşa:

1.Construim o terasa.
2.Să ne trezim pe un câmp , după o seară în cort.
3.Mergem la un concert The Kooks.
4.Ne facem un tatuaj.
5.Tragem o beţie doar noi.
6.Ne spunem toate secretele.

Un an după ce ne-am cunoscut, parinţii ei au decis să faca un trip prin toata lumea cu maşina, şi pe mine nu m-au inclus. I-am spus că am s-o aştept, spunea că va dura maxim o lună şi că nu o să putem vorbi dar o să îi fie dor de mine şi o să se întoarcă repede.

Nu a fost aşa , au trecut două luni de când a plecat şi nu cred că o să se întoarcă prea curând sau cel puţin nu la mine , poate şi-a găsit pe altul , poate s-a mutat acolo,poate ...poate. Am hotărât să nu mai aştept, aşă că l-am sunat pe Mike şi am mers la mai multe petreceri , unde am cunoscut şi alte tipe , aşa că nu mă mai

gândeam la Ana . Doar în momentul în care ajungeam cu ele la mine în pat şi portretul lui Ana se holba la mine.

După câteva luni am primit un semn de la Ana printr-un mesaj:

"Sunt în oraş. Hai la lac. Ana."

Dupa atâtea fucking luni , atâta poate să-mi zică ? I-am răspuns cu:

"Nu pot astă seară , vorbim poate în altă zi."

Capitolul 3.
Joacă jocul din nou

N-am aşteptat să termine , mi-am luat geaca de piele şi ţigările de pe masă , n-aveam de gând să mă mai întorc asta seară , am să câştig jocul ăsta.

Am fugit încolo , şi am ajuns pe strada 6 , mi-am dat seama unde e petrecerea din cauza tipului punkist care vomita în faţa casei şi a muzicii extrem de tare . La intrare era un puştan de vreo 14 ani care se lingea cu o tipă care părea să aibă de două ori vârsta lui , decoraţiunile erau alcătuie din hârtie igienică , dinozauri de pluş şi lumini psihadelice , în partea dreaptă era un joc de beer pong iar în cealaltă parte a camerei stăteau oameni pe jos şi beau din peturi . Merg prin camera şi trec peste două tipe care au parte de un sărut franţuzesc în pragul uşii şi nu mă lasă să trec , mă împing în ele , trec şi ajung în camera în care un dj îşi freca

platanele iar boxele aproape că explodau .

Mike era adormit într-un colţ cu o bere în mână , am încercat să-l trezesc dar fară succes.

M-am dus să o caut pe Ana la etaj, scările aveau pete de vomă cam peste tot şi am ajuns sus , unde un tip pletos cânta la o chitară ceva folk de care n-am auzit , Ana era acolo , bucurându-se de muzică .

Am salutat-o , am luat-o de mână şi i-am spus că trebuie să vorbim. Ea a venit cu mine afară şi i-am propus o plimbare nocturnă . Mi-a spus că e cam frig pentru asta şi i-am spus că o duc într-un loc cald. Pe drum , i-am spus cam tot ce credeam că s-ar fi întâmplat , dar adevărul era altul : excursia Anei se terminase mai târziu decât era programat şi nu a putut să mă sune . Am ajuns la mine acasă , unde ea a observat noua terasă . S-a aşezat pe fotoliul pe care stătea de obicei şi mi-a spus:

-De ce faci asta? încerci să învii morţii?

-Voiam să mai vorbim.

-Ce să mai vorbim?

Atunci am observat tatuajul micuţ de pe antebraţ , şi-a făcut un x , eu trebuia să îmi fac 0-ul , dar asta nu s-a mai întâmplat.

-Ţi-am observat tatuajul , l-ai făcut fără mine.

-Ei bine, şi tu ai făcut terasa fără mine.

-A trebuit să continui jocul.

-Ăsta e doar un joc pentru tine?

-Viaţa poate să fie un joc.

Ana atunci s-a uitat la mine cu o privire sceptica şi a început să râdă.

-Încă îţi aduci aminte de lista noastră? Ce copilărie prostească...

-Observ că te-ai schimbat mult..

-În ce sens?

-Nu mai eşti tipa aia naiva care-l ajuta pe Mike la cursuri de care m-am îndragostit.

-Oh , dragule , vremurile alea sunt de mult apuse...

Mereu când un joc se termină , vrei să-l joci din nou . Dar întrebarea e : îţi va face aceeaşi plăcere ? De asta m-am decis să vorbesc din nou cu Ana. Voiam să aflu dacă între mine şi Ana mai e ceva... Dar a fost S. între noi , aşa că acum între mine şi Ana nu mai e nimic.

Daca relaţia asta a fost un joc , e unul pe care l-am terminat şi chiar daca am încercat să îl joc din nou , nu mai e interesant pentru mine . După ce jocul e gata , te decizi la alt joc , aşa merg lucrurile , şi mi-am ales alt joc de mult deja , a fost doar un ocol , o misiune secundară care n-avea nici o legatură cu storyline-ul.

Capitolul 4.
Jocul de-a muzica

Muzica a fost întotdeauna un pretext pentru ca oamenii să se apropie .The Kooks , pentru mine erau o trupă ce-mi amintea de Ana , dar pe lânga asta , băieţii ăştia rupeau scena.

Plec spre concert îmbracat în blugi mei negri , geaca de piele şi tenişi negri până la gleznă . Mi-am prins părul într-o coadă şi mi-am aprins o ţigară cum am ieşit din casă.

Ajuns la Arene , locul unde se ţinea concertul , nu o vedeam pe R. care avea biletele pentru concert , dar ştiam că o să apară .

R. era o prietenă bună pe care am cunoscut-o la o trupă ce cânta coveruri Deep Purple , unde , stăteam împreună în primul rând dând din cap pe Smoke on the water . După concert , ne-am pus mai

mulţi la o băută şi am invitat-o şi pe ea . Părea că a venit singură , dar mi-a explicat că prietena ei plecase şi ea a mai vrut să stea . Din ziua aia am rămas prieteni şi ieşim din când în când pe la un concert sau la o poveste de seară pe mal. E genul ăla de puştoaică punk care n-are nici o treabă sau legătură cu viaţa în general , ultima oară când am văzut-o era roşcată şi avea un tatuaj nou cu ceva cranii înconjurate de trandafiri şi ceva pasăre pe antebraţ.

Când să-mi aprind a doua tigara,o văd aşteptand la rând să intre , mă duc spre ea şi mi-am dat seama că nu eram unde trebuia şi că mă sunase de vreo 3 ori dar nu eram atent.

-Hai bă,că incepe şi vreau să prind loc in faţă.

Ea era foarte implicată în jocul ei cu muzica , mi se părea că doar pentru asta trăieşte , de fiecare dată când o vedeam vorbea de o trupă , un concert sau ceva pe aproape.

Tipul de la poartă era o namila cu 3 cefe , care n-avea nici o legatură cu muzica , el vedea jocul ăsta fără să vrea, el avea propria lui poveste , cea de-a gardianul.

La concert erau oameni pe care nu îi vedeai de obicei pe stradă, aveai tot ce voiai , de la punkeri cu creste până la oameni simpli care apreciau genul ăsta de muzică.

Când am ajuns mai în față,am dat de S. care a venit direct la mine .

-Ce faci bă? Nu mi-ai mai dat nici un semn de viață...

-Bine , pe aici...

-Îți fac cinste cu o bere,ceva?

-Sunt okay ,o am pe a mea în ghiozdan.

-Ah , okay...

Nu știam cum să mai scap de ea,dar am avut noroc cu R. care mă luase de mână și mă trase în față , care o făcuse pe S. să înțeleagă că n-am venit singur și în nici un caz pentru ea.

Concertul începuse, băieții și-au făcut apariția pe scenă și au început să cânte Junk of the Heart , asta m-a făcut să mă gândesc din nou la Ana dar R. m-a înveselit , dându-mi un pahar de țuica luată de la niște prieteni de-ai ei așa că mi-a trecut rapid. Ea e mereu plină de viață la concerte și pe mine mă face meru să vreau să mă distrez și să uit de Ana.

Jocul pe care îl făceau băieții ăștia , de a cântatul , era la un alt nivel , chiar se pricepeau la asta și își făceau publicul să fie captivați de muzica lor. Toboșarul , în lumea lui , era inima trupei care punea ritmul în miscare , chitaristul se ocupa de acorduri iar bassistul dădea fundalul în timp ce vocea acompania perfect armonia.Era tot ce trebuia că să fie o poveste interesantă . După concert am plecat cu R. care mi-a povestit de excursia pe care o plănuia de mult și m-a întrebat

dacă vreau să merg cu ea și cu prietenii ei în excursie.

-Vrem să mergem prin Europa , la câteva concerte mișto , nu te costă mult și dacă vrei , poți să-l iei și pe prietenul ăla al tău de care tot mi-ai povestit.

-Când îi plecarea?

-Adică vi ?

-De ce nu? Oricum n-am altceva de făcut.

-Peste o lună , ne întâlnim toți în gară și plecăm , ne-am luat Eurorail , ia-ți și tu și totul o să fie okay.

-Bun ! mai am nevoie de ceva ?

-Adu ceva alcool și totul e ok.

-Vorbesc și cu Mike,poate vine și el.

-Ah , ok , super,cu cât mai mulți cu atât mai tare.

Când mergeam spre casă,mă întrebam de ce căcat am visat-o chiar pe R. spunând chestia aia , putea să fie oricine altcineva.

L-am sunat pe Mike să-i zic.

-Bă , fi atent!

-Care-i treaba , man?

-E o excursie super tare prin Europa,cică include ceva concerte...

-Mișto man , când îi plecarea?

-Peste o luna , te bagi?

-Da!cu cine? Ți-ai găsit ceva tipă? Iar o iei pe ulei...și eu trebuie să suport căcatul de după.

-Nu,e doar o amică cu care mai merg la concerte din când în când...

-Bine,man...îți spun sigur când ne mai vedem dacă vin .

-Ok , ne mai auzim.

Capitolul 5.
Mike sau
Jocul celui mai bun prieten.

Mike e genul de tip care nu stă niciodată pe curul lui , e un pic mai înalt ca mine , cu haine largi și o privire dură , nu ai vrea să te pui cu el. Are o vilă undeva pe la marginea orașului unde dă partyuri cam în fiecare săptămâna și în rest nu îl prea vezi pe acasă.Mereu când ai nevoie de a face căcaturi sau să dai de partyuri din oraș , îl suni pe Mike.

Deși e plin de bani , pare că niciodată nu are și preferă să facă o chetă în parc decât să meargă la restaurantele de căcat , dacă îi iese a două zi de dimineață sigur îl găsești tot acolo,probabil adormit răzâmat de un copac.

Nici nu îmi mai aduc aminte de unde îl cunosc pe Mike,dar tipul ăsta e

cea mai apropiată persoană pe care o am .

Pe vremuri , obișnuia să se îmbete și să-mi facă o vizită surpriză , dormind la mine pe canapea și mereu îmi ascultă problemele chiar dacă nu-i păsa uneori.

Excursiile cu Mike erau întotdeauna interesante , în ultima excursie , a avut o idee genială de a merge prin pădure spre un festival pentru a scurta drumul. Problema era că s-a făcut noapte , noi nu știam pădurea și am ajuns să vorbim cu căprioarele după ce Mike a scăpat lanterna într-o baltă de noroi. Am rămas fără lumină , noaptea , într-o pădure , fără să știm cum să ajungem la festivalul ăla. Norocul nostru a fost cu niște tipi care se îmbătaseră și au plecat de la concert într-o aventură prin pădure și ne-au spus încotro să o luăm , asta s-a întâmplat după ce se terminase concertul.

Eram tare curios cum va arăta excursia cu R. și Mike ținând cont că vom pleca prin Europa.

Jocul pe care-l jucam cu Mike era unul tare interesant , avea întotdeauna adrenalină și ceva chestii dubioase pe la mijloc. Pentru jocul ăsta , era nevoie doar de 2 playeri , care să-și susțină ideile unul la altul chiar dacă , uneori , nu erau cele mai inspirate , iar noi făceam echipa perfectă.

Playeri din jocul lui Mike aveau denumire de man , mai puțin tipele , deși Mike nu avusese niciodată o prietenă mai mult de 2 săptămâni și la unele nici nu le reținea numele. Dar totuși , mereu îl vezi la party-uri cu una , două tipe în jurul lui. Conversațiile mele cu Mike erau de obicei scurte și sunau cam așa:

-Bă , ce faci?

-Sunt în parc cu câțiva prieteni și niște peturi , man. Vi?

Sau erau unele mai fericite care sunau ceva asemănător:

-Bă! ce faci?

-Uite , sunt la o petrecere cu tipa

asta nouă,vrei să vi și tu , man? .

Cât despre tipa cea nouă , a fost prima și ultima seară a ei cu Mike.

Mike a fost primul tip pe care l-am cunoscut când am ajuns în oraș și m-a ajutat să cunosc multă lume.

Încearcă să-și ocupe timpul cum poate , face diverse joburi de care nu-i pasă numai ca să piardă vremea până la următorul party.

Cu ajutorul lui Ana , a reușit și el să termine cursurile , noroc că am ținut-o pe lângă mine îndeajuns de mult încât i-a fost de folos și lui.

Capitolul 6.
Excursia.Jocul de-a experienţa

M-am întâlnit la gară cu Mike și R. , aveam ghiozdanul plin de alcoale și pachete de țigări , în portofel aveam banii , biletele de tren și un prezervativ.

Mike mă vede și urlă din capătul peronului:

-Hei , man , suntem aici.

Am mers spre ei , Mike nu părea să aibă ceva bagaje la el dar R. era încărcată de bagaje și așteapta calmă cu fundul pe unul dintre ghiozdane.

-Văd că v-ați cunoscut deja.

-Da,man,bine că n-ai pierdut trenul.

R. își ridică privirea către mine și îmi spune:

-Stai chill , oricum mai trebuie să vină niște prieteni...

După câteva minute au venit vreo 2 tipe și un tip. Una dintre tipe avea sâni gigantici , era blondă iar ceilalți doi se țineau de mână.

Trenul sosește în gară și ne anunță prima noastră oprire.Urcăm toți în tren , ne găsim compartimentul de șase locuri pe care urma să-l ținem prin Europa.

Ne deschidem toţi o bere și începem să ne relaxăm , lucrurile sunt pe cale să devină interesante , începe să-mi placă din ce în ce mai mult jocul ăsta.

În timp ce Mike își scapă berea , controlorul ne face o vizită , ne cere biletele și începe să vorbească cu noi:

-Încotro mergeți? Văd că aveți EuroRail...

Văzând că nimeni nu îi răspunde , R. își întoarce privirea către el și îi spune :

-Mergem prin Europa,nene.

-De asta m-am prins,dar încotro?

-Nu ști tu de astea nene,merem la Wacken,în Germania.

-Oh,nu știu de astea,dar dacă vrei să-mi spui mai multe , poți veni la mine în compartiment , te las să și fumezi dacă vrei....

-Nu mersi,nene,m-am lăsat.

Mike își exersează talentul de Don Juan pe tipa blondă:

-Ai chef să ieșim să luăm niște aer? s-a cam încălzit aici și în plus stelele se văd mai bine din tren.

-Da,am niște muzică fainã care s-ar potrivi.

După ce au ieșit ei doi,niște babe comuniste au decis că locurile alea libere li s-ar potrivi destul de bine.

-Sunt libere locurile astea?

-Nu , sunt niște prieteni care stau pe ele,au ieșit la o gură de aer,le-am răspuns.

-Ah,maica , ăștia-as tineri , las că pot să stea și în picioare.

Babele vorbeau despre toată politica , crimele și divorțurile neesențiale și brusc s-au decis să vorbească cu noi despre mizeria din trenuri.Mizerie pe care noi o făcusem , pentru că boul de Mike vărsase bere când s-a speriat de controlor.

Baba 1:-Vai ce pute aici,condiții

proaste,ce să-i faci,trenuri...

Baba 2:-Pe vremea mea,călătoream la clasă I și n-aveam probleme din astea,era totu' lux,curat..

Baba 1:-Dar voi cum puteți călători așa? Fiul meu nu ar putea.

R. , deja călcată pe nervi de discuțiile babelor mult prea filozofice la ore din astea,le răspunde sec :

" Las,mamaie,că nu moare nimeni".

Baba 1:Păi normal că nu moare nimeni,fiul meu e doctor și are și o soție și doi copii.

Baba 2: Da nu mi-ai zis că îi divorțat?

Baba 1: Taci mă , că tu nu știi toată povestea.

Baba 2:Da , tu tinere,n-ai pe nimeni? Că de aia doi îmi e clar , sunt îndrăgostiți , uite ce frumos dorm împreună sau ești cu fătuca asta roșcată?

În momentul ăla,se deschide ușa compartimentului,intră un tip

negricios,murdar,cu o găleata plină de flori și începe să țipe:flori,flori la 10 lei,trandafiri,lalele avem.Cuplul se trezește speriat iar tipul îi cumpără un trandafir la tipă,iar ea, entuziasmată îl îmbrățișează iar apoi se culcă la loc.

Baba 2: Da' tu maică , nu-i cumperi la cumătră ceva?

R. și mai călcată pe nervi îi spune..

-Da,matale de ce nu îți vezi de-ale tale?

Baba 2:Copii din ziua de azi..

Peste câteva secunde intră Mike, agitat:

-Man,man,man...mi-ai zis în gară că ai prezervativ,dă-mi rapid,am nevoie de el.

Îmi scot portofelul il dau și el pleacă rapid.

După fază asta,babele nu au mai spus nimic iar R. mi-a propus să ieșim la o țigară așa că mi-am luat ghiozdanul de frică babelor comuniste și am ieșit între vagoane.

Ne-am așezat pe jos , am aprins o țigară și am scos un pet care-l aveam pregătit în ghiozdan. Ne-am amețit bine și am adormit acolo.

Ne-am trezit cu toți în Germania , babele comuniste dispăruseră , cuplul ne-a spus că s-au dat jos la graniță.

Am plecat în căutarea unui loc să ne cazăm prin zonă , tot ce am găsit a fost un hostel murdar în care stăteau niște muncitori de pe un șantier . Ne-am lăsat lucrurile în camera de două persoane în care stăteam toți 6 . Mike și blondă obosiți după noaptea de pe tren au rămas în cameră să doarmă iar eu și cu R. am hotărât să dăm o tură prin oraș , ceilalți doi au rămas la cafeneaua din holul hostelului.

După o plimbare , am găsit o bodegă uitată de lume , jegoasă , perfectă pentru o bere rece , să ne răcorim puțin, știam că berea germană e de neuitat.

Când am intrat în bar,ne-am așezat la

mesele de lemn din colț și ne-am luat o bere rece.

-Asta da bere , am zis.

R. s-a uitat la mine , și-a ridicat halba și am ciocnit . Am început să vorbim despre trupele ce vin la festivalul de aici , despre istoria lor și membrii.R. era foarte bună la asta , dar eu o țineam pe a mea.

-Trupele vechi sunt cele mai tari , și-au păstrat concertele de ani buni și încă rup scena , asta înseamnă faimă.

-Trupele de care zici tu sunt învechite , nu mai au nici un sens , toate care aduc un vibe nou sunt mai bune , căci au în spate tot ce au făcut cele vechi.

-Da , dar trupe gen Metallica , Ac/Dc ,White Snake,Led Zeppelin...ăștia-s miezul.

-Și ăștia-s faini , dar și trupele noi gen Papa Roach , Skillet , Slipknot au magia lor.

Discuția noastră a fost întreruptă de

un musulman care și-a aruncat covorul lângă noi , și-a pus căciula și a început să urle ceva în arabă amețit de la berea băuta. După 10 minute de rugăciune,care era prea mult pentru niște tipi de la altă masă , care nu păreau prea prietenoși , chelioși și îmbrăcaţi în uniforme,au hotărât să-i aplice o rugăciune de tăcere. După ce ne-am terminat berile , am ieșit din bodegă și am mers la hostel,am intrat în cameră unde petrecerea era în toi:

-Picior stâng pe albastru , Mike!

-Mâna dreaptă pe verde...

Eu și R. ne-am uitat unul la altul și ne întrebam:" cine căcat a adus twisterul cu el în Germania?" fără să ne vorbim.

Era timpul să plecăm la festival , mi-am luat țigările , singurul lucru de care aveam nevoie pe aici și am plecat încolo.

La Wacken a fost demențial , o mulțime de trupe , o grămadă de oameni de toate felurile , moshpituri , bere și distracție.Concertele treceau fără să ne

distracție.

Concertele treceau fără să ne dăm seamă. În a două zi ne-am trezit toți mahmuri de dimineață , Mike cu blonda dormeau în cadă , cuplul era lipit unul de altul pe marginea patului , iar eu și R. am adormit pe jos.

Ziua a început cu o cafea făcută de Mike într-un polonic ruginit , pentru că n-aveam în ce să încălzim apa , iar ziua a trecut pe nevăzute , și noi am ieșit doar seara , direct spre concert. Alte trupe , aceaiași distracție.

Ne aflăm din nou pe peronul gării, extenuați , Mike se linge cu tipa blondă iar cuplul vorbea despre căsătorie , cum o să aibă :
"casă , câine , mașină , 3 pomi în fața casei , piscină și un copil..."

După festivalul din Franța,Hellfest și vizita noastră prin Olanda cu cartierul ei roșu suntem din nou pe tren,în drum spre

orasul nostru mult iubit , eram din nou cu gașca iar fetishul lui Mike cu blonda a dat din nou semne așa că eu cu R. ne-am dus

între vagoane , locul unde stăteam de obicei pe tren.

Am decis să îi povestesc visul meu:

-Hei,fi atentă,te-am visat într-o noapte mai de mult.

-Și cum eram?

-Păi , nu e vorba despre cum erai...

-Dar?

-Eram întins pe un câmp iar apoi am apărut cu tine pe o clădire și mi-ai spus o chestie foarte interesantă: "Câtă viață ți-a mai rămas? Ai de gând să câștigi acest joc?" iar apoi m-ai împins de pe clădire și eu am început să cad...până când m-am trezit.

-Ah , e simplu...am o teorie , stai să-ți explic.

Capitolul 7.
Regulile jocului.

Împreună cu R. am stabilit în seara aceea câteva reguli ale jocului care credeam că sunt comune . I-am zis de cum văd eu lumea și a fost de acord cu ideea mea.

Regula 1-În fiecare zi alegem ce joc să jucăm.

Regula 2-Unele jocuri se termină prea rapid.

Regula 3-Uneori vrem să jucăm același joc de mai multe ori.

Regula 4-Trebuie să ne dăm seama când un joc s-a terminat.

Regula 5-Fiecare personaj are rolul lui.

Regula 6-Unele jocuri se joacă în doi.

Regula 7-După fiecare joc,rămâi cu ceva.

Regula 8-Unele jocuri au nivele care nu îți plac.

Regula 9-Unele jocuri sunt mai faine ca altele.

Regula 10-Cel mai important joc e jocul de-a viața.

În fiecare zi alegem ce joc să jucăm , ca și atunci când stai în fața unui raft dintr-un magazin și alegi dacă ar fi mai bine să-ți cumperi bere la pet sau la doză , dacă să-ți iei ultimul joc apărut și să nu mai ai bani de altele sau să joci unele mai vechi și să ai mai multe jocuri.

Unele jocuri se termină prea rapid și am dori ca storylineul să dureze mai mult, ca și o relație care nu ai vrea niciodată să

se termine sau o carte pe care o citești și o păstrezi cât mai mult .

Uneori vrem să jucăm același joc de mai multe ori precum o melodie la care îi dai repeat mereu , să o asculți mai bine , să înțelegi mai multe și să-ți intre în cap făcându-ți plăcere de fiecare dată.

Trebuie să ne dăm seama când un joc s-a terminat căci dacă încerci din nou vei da doar de credit-urile de la finalul filmului , acelea la care nimeni nu se mai uită.

Fiecare personaj are rolul lui , chiar și bodyguardul cu 3 cefe , baba cu prazul, babele comuniste , Mike, Ana și R. e important să îl joace bine .

Unele jocuri se joacă în doi cum ar fi jocul de-a relația, de-a tu și berea , de-a prietenia , un joc jucat singur devine plictistor .E mai incitant în doi .

După fiecare îți rămâne ceva: amintiri , oameni , legături , semne pe gât

sau pe tricou , suvenuriri de căcat , desene pe pereți , bilete de concert sau de tren , nisipul din chiloți pe care l-ai cărat cu tine de la mare , zgârieturi și blugi rupți.

Unele jocuri au nivele care nu îți plac ca o despărțire sau o ceartă cu cel mai bun prieten , babe comuniste care apar din senin .

Unele jocuri sunt mai importante , întotdeauna vei alege ceva ce îți face plăcere mai mult și vei considera asta a fi mai important. Pentru mine vor fi importanți întotdeauna prietenii , amintirile , concertele , chetele din parc , bautele și serile pierdute.

Cel mai important e jocul de a viața , căci ,e singurul joc pe care dacă-l pierzi , nu vei mai putea juca alt joc , e singurul care are un storyline lung , cu multe personaje și situații.

Dar,regulile sunt făcute pentru a fi încălcate.

Partea II.

Capitolul 1.
X si 0

Am început dimineața pe Arctic Monkeys - Teddy Picker .Era timpul! , acum că știu toate regulile,îmi pot face jocul meu,după regulile mele.

Aveam de gând să schimb ceva , și m-am hotărât să încep cu mine așa că primul lucru a fost să-mi schimb look-ul,am ajuns în fața oglinzii din baie unde mi-am tăiat pletele și m-am bărbierit.După ce m-am pișat,am mers în fața dulapului și mi-am dat seama că aveam doar tricouri negre , am luat unul dintre ele pe mine , mi-am tras blugii și mi-am luat o cămașa roșie, mi-am lăsat geaca de piele pe fotoliul unde stătea Ana de obicei. Am ieșit pe terasă,mi-am aprins o țigară , primul lucru pe care-l am de făcut era s-o uit pe Ana.

Mike m-a sunat , mi-a spus că a ieșit la o băuta cu tipa blondă din excursie , m-

a chemat și pe mine,dar l-am refuzat , aveam de gând să fac altceva ,nu știam ce , dar vroiam ceva diferit după tot tripul ăsta cu Europa.

Am sunat-o pe R.

-Salut,bă,ce faci?

-Neața ! Acuma m-am trezit,tu ce faci?

-Vreau să-mi fac un tatuaj,știi vreunu care face fain?

-Da,știu unul,e prieten de-al meu.

-Poți să mă duci azi la el?

-Nu crezi că te cam grăbești? Oricum..ce vrei să-ți faci?

-Un x pe încheietură.

-Gen,din ăla că la x și o ?

-Da,exact.

-Păi,și cine o să fie o-ul tău?

-Nu știu încă.

-Ok,ne vedem într-o oră la metrou.

-O să fiu acolo.

După ce i-am închis,am mers la magazinul de peste drum să-mi iau

țigări,am intrat și m-am dus direct la casă și i-am cerut vânzătoarei un pachet de de Pall Mall negru lung care se uită la mine și îmi spune:

-Auzi,dar tu ai 18 ani?

I-am aruncat o privire, nervos că m-a întrebat asta:

-Da,de ceva timp.

După ce vânzătoarea mi-a scanat țigările mi-a zis:

-Pot să văd și eu un buletin?

Am scos buletinul,i l-am pus în mână iar răspunsul ei a fost:

-De ce te-ai tuns? Aveai un păr atât de lung și plin de volum.

I-am răspuns sec,am luat pachetul și am plecat spre metrou.

Ajuns la locul stabilit, o văd pe R. care părea foarte amețită de tot ce se întâmplă în jurul ei,mă vede.

-Neața bă,ce-ți veni așa de dimineață să-ți faci un tatuaj?

-Aveam de gând să mi-l fac de mult.

-A,atunci e bine,știu tipul perfect pentru asta,hai să mergem,avem ceva metrouri de schimbat până acolo.

După plimbarea cu metroul,am ajuns la periferia orașului,unde era un bloc comunist iar la etajul 3 stătea un tip plin de tatuaje care avea un câine cu zgardă de țepi la gât și eșarfa,ne-a servit cu o cafea. Pereții lui erau plini de schițe de tot felul, de la portrete cu bebeluși la cruci satanice în flăcări iar în fața mea un tip de doi metri îi zugrăvea unul din pereți. Tipul plin de tatuaje îmi spune să mă așez pe un scaun proaspăt tapițat,scenă pe care am văzut-o și noi și mă întreabă:

-Ce vrei să-ți fac?

-Un x pe încheietura de la mâna dreaptă.

-Atât? Știi că asta îți va rămâne pe viață,nu?

-Da,de ce?

-Îi de la x și o ăsta sau ce? De unde

atâta inspirație?

-Păi,era un plan mai vechi...

-Și vrei să ți-l fac 3d sau ce?

-Nu,doar un x simplu.

-Okay,clientul nostru,stăpânul inelelor.

R. chicotește pe acolo iar la un moment dat spune:

-Bă,dacă ai nevoie de susținere,sunt pe aici.

-E ok,mă descurc.

-Hai că după tine,vreau și eu ceva.

Tipul cu tatuajele se oprește din ce făcea și începe să radă:

-Tu, încă unu ? Vrei să-ți fac și ție ceva gen x , o sau un r ceva?

-Da,de ce nu ?

-Na,bine,termin cu el și îți fac și ție un o.

După 5 minute de ace înfipte în piele eu și R. Aveam două tatuaje,un x și un o pe încheietura dreaptă, nu m-aș fi gândit că am să îl fac cu ea, dar a fost

omul potrivit la momentul potrivit.

Capitolul 2
Gemenele

E 1 mai, eu și Mike ne-am decis să facem un grătar la pădure cu câțiva prieteni de-ai lui.Am chemat-o și pe R. iar Mike a zis că o aduce pe blondă și că o să încingem un grătar fain și o să stăm cu cortul peste noapte.

Ne-am întâlnit toți la pădure,eu am adus 2 peturi, Mike a adus vreo 3 caserole de mici și un pet iar restul au adus grătar, cărbuni și alte peturi. Fiecare cu cortul și restul lucrurilor în spate am ajuns la un loc de campare bun unde era o câmpie și în spatele nostru pădurea. Ne-am ridicat corturile și ne-am pus pe treabă. Prietenii lui Mike erau doi tipi și două surori gemene.Ne-am petrecut ziua jucând jocuri și am aflat că surorile gemene aveau nume asemănătoare: Andrea și Andra , unul dintre tipi se ocupa de grătar și pregătise toți mici iar celălalt

se ocupa de focul de tabără pe care urma să-l ținem mai încolo. Mike stătea cu blonda pe la corturi iar eu și R stăteam cu gemenele.

După ce am mâncat și am terminat vreo 6 peturi se făcuse seară și ne-am adunat la focul de tabără. Unul dintre tipi avea o chitară la el și a început să cânte Use Somebody de la Kings of Leon iar fetele gemene îl acompaniau cu vocea.

Mike și blonda au plecat de la focul de tabără că să aprindă un lampion,mi-a zis ceva legat de o sărbătoare de-a lor și că o să lipsească ceva timp.

Tipul luase o pauză de la cântat iar eu le-am invitat pe gemene la o plimbare că să vedem stelele pe câmp.

-Uite,aia e steaua nordului.

Andra:Știi unde aș vrea să vezi tu stele?

Andrea:În ochii noștri.

Andra:Ești drăguț.

Andrea:Și chiar inteligent, știi atâtea despre stele.

Andra:Nu te băga,eu l-am văzut primul.
Andrea:Lasă fată,putem să-l împărțim.
-Hei,sunt aici.
Andra:Dar ai putea fi deasupra.
Andrea:Sau noi. Facem cu rândul.

După câteva discuții nu prea inteligente,am avut o noapte interesantă cu gemenele.

De dimineață, mă trezesc cu soarele în față și cu R. care îmi întinde o mână și îmi spune:

-Haide,trezește-te, bă ,că plecăm . Lumea și-a strâns deja corturile.

Eu,neștiind unde sunt , cu o durere de cap groaznică m-am ridicat și am pornit spre locul unde erau corturile.Mi l-am strâns pe al meu,și m-am pregătit de plecare.

Capitolul 3
Portretul

M-am trezit de dimineață cu soarele care îmi intră în față prin sânii lui Ana așa că l-am sunat pe Mike .

-Neața! Ce faci azi? Am nevoie de ajutor să șterg ceva .

-Neața,man! Bine,da tu faci cafeaua.

-Ok,în cât timp ajungi?

-Să-mi trag pantalonii și vin.

-Ne vedem la mine.

-Okay, man.

M-am ridicat să pornesc filtrul de cafea,mi-am pus Placebo-Special needs și mi-am luat primul tricou pe care l-am găsit. Mike a ajuns imediat după aceea , am adus cafeaua, ne-am pus pe terasă,iar eu mi-am aprins o țigară.

-Neața,man! Ce ai nevoie să ștergi?

-Pe Ana.

-Ba,man,nu știu dacă pot să te ajut cu asta.

-Mă refer la Ana de pe geamul de deasupra patului.

-Ce face Ana pe geamul de deasupra patului?

-Când a venit odată la mine și-a făcut un autoportret și acuma vreau să-l șterg.

-Ah,man...Am înțeles.Păi și cum vrei să facem?

-După cafea,luăm scară , tu o ți și eu frec.

-Tu o freci pe Ana?

-Autoportretul.

-Da,man,m-am prins.

Mike a început să tușească de la fumul meu și l-am întrebat:

-Ești ok?

-Da,man,mă gândeam la Maria.

-Deci așa o cheamă pe blonda ta?

-Da,e super tare tipa.Vrea să se facă actriță.

-Și,ai rămas cu ea până la urmă?

-Cred că da,știe și să danseze,man.

-Păi și cu viață de burlac cum ai rămas?

-E super tare tipa,nu mă mai interesează altele,vorbește și 3 limbi:română,engleză,spaniolă...

-Și ai vorbit vreodată cu ea în spaniolă?

-Păi,cum să vorbesc dacă nu știu spaniolă?

-Și atunci cum știi că știe?

-Se uită la telenovele fără subtitrare și părea că înțelege.

-Tu ce făceai în timpul asta?

-Făceam popcorn pentru filmul ei,man.

-Mă ajuți cu portretul lui Ana?

-Da,stai să-ți zic,tipa știe și să deseneze,mi-a făcut odată un portret ,man.

-Păi și semăna cu tine?

-Mă,nu prea...dar era pentru mine.

Am luat scara și am pus-o pe perete , sub portretul lui Ana și i-am zis la Mike

să țină scara,cât eu îi frecam sânii lui Ana cu buretele,iar Mike vorbea încontinu de Măria.

-Îți spun man,tipa asta e bună la toate.

-Bine,dar ține scara acolo.

-Dar man,ea e aleasa,mă asculți? E clar,e tot ce vreau.

-Da,te ascult,dar nu da drumul la scară.

-Eram într-o zi cu Maria , am mers spre cinema și i-am luat un trandafir roșu care i se potrivea perfect cu rochia ei verde iar când am ajuns la cinema,am uitat biletele acasă..

În momentul ăla boul de Mike și-a tras o palmă peste frunte, scară a alunecat cu tot cu mine și m-am trezit sub scară peste Mike care încă vorbea.

-Dar fi atent,man,când am ajuns acasă cu ea am găsit biletele în buzunarul de la pantaloni.

-Ți-am zis să ți scară.

-Lasă scară,man,asta îi mai important că după aia...

-Tu nu vezi că am picat cu tot cu povestea ta?

Restul zilei am petrecut-o cu Mike la mine,povestindu-mi tot felul de întâmplări "amuzante" cu noua lui prietenă. Partea bună e că am reușit să o șterg pe Ana din camera mea .

Capitolul 4.
Câtă viață ți-a mai rămas?

A doua zi de dimineață aveam 5 apeluri pierdute de la S. , nu prea aveam chef să vorbesc cu ea , dar m-am decis să aflu ce vroia , am sunat-o dar nu mi-a răspuns,așa că l-am sunat pe Mike,poate știa ceva.

-Neața!

-Hei,man! Spune!

-Știi ceva de S. ?

-Nu man,eu sunt acasă cu Maria,facem spaghete.Vrei să vi și tu?

-Nu te-a sunat sau ceva?

-Nu,man . Măria vrea să studieze în Spania.

-Ok,vorbim mai încolo. Vin un pic mai târziu.

Am mai sunat-o de câteva ori pe S. dar nici un răspuns , i-am trimis și un mesaj: "Salut,S. Am văzut că m-ai sunat,când îl vezi,sună-mă."

Începusem să îmi fac griji pentru ea,obișnuia să răspundă repede,am mai sunat-o de câteva ori și apoi am renunțat,oricum o să mă sune ea dacă are nevoie de mine.Momentan,mă așteaptă o porție de spaghete la Mike.Pe drum,mă gândeam la S. Și ce a vrut să-mi zică după atâta timp.

Am ajuns la ușa lui Mike,iar când am bătut la ușa vilei de două etaje de la periferia orașului mi-a răspuns Maria și m-a poftit înăuntru după ce m-a pus să mă descalț.

Eu cu Mike ne-am dus în beci în timp ce Maria făcea spaghetele cu ceva rețetă specială de a ei . În beci,

era mica lume a lui Mike,o sală de jocuri echipată cu:masă de ping-pong,billiard,sac de box,fuzzball și un playstation 3 cu Mortal Kombat X, Dead Space și Assasin's Creed ultimul apărut. Ne-am pus să ne jucăm pe playstation iar Scorpion i-a rupt fața lui Sub-zero de câteva ori până când Maria a intrat.

-Haideți,masa e gata.

-Mai un pic,dragă,mai avem tournamentul ăsta și terminăm.

-Bine,voi pierdeți,se răcesc spaghetele.

-Imediat,dragă.

-Oricum n-are nici un sens jocul ăsta,ce-i cu băiatul ăla cu 4 brațe?

-Venim imediat.Dă-i man,că dacă nu-l luăm pe ăsta nu trecem mai departe.

-Hai odată! Că eu nu îți mai gătesc nimic dacă nu vi acuma.

Satul de conversația lor,i-am zis la Mike:

-Lasă,oricum nu știe nimic despre jocuri.

-Nu pot,man, hai să mergem până nu se enervează.

Am oprit jocul,și ne-am dus sus să mâncăm.Sunt sigur că aș fi câștigat dacă Maria nu ne-ar fi deranjat jocul.

Ne-am pus să mâncăm,Maria a zis o rugăciune să-și binecuvânteze mâncarea iar Mike a repetat după ea,ce-i drept,spaghetele păreau a fi binecuvântate dar nu m-am gândit că am să-l văd pe Mike făcând asta vreodată.

După masă,am primit un mesaj,era de la S. :"Hei!Sunt pe blocul turn din

centru.Grăbește-te dacă vrei să mă prinzi.".

Mi-am luat haina repede,m-am încălțat,am ieșit pe ușă și am fugit spre o stație de taxi,a fost primul care l-am luat în viața mea. Am ajuns în centru și eram deja panicat , am sunat-o pe S. ca s-o întreb pe ce bloc e,mi-a răspuns cu "uită-te în sus". Am alergat cele 10 etaje și am intrat pe ușa care dădea pe acoperișul blocului, S. Era pe marginea blocului cu mâinile întinse.

-S. ! Ce ...ce...faci?!

-Hei! Nu te apropia.

-Ce s-a întâmplat?

-Nimic nu se mai întâmplă.

-Adică? Ce vrei să spui?

-Nimic nu mai are rost,de când m-am întors din Londra nu mai am pe nimeni,toți m-au uitat,

chiar și tu.Dar la tine m-am gândit , chiar nu știu de ce. Tu ești biletul meu de adio.

-Adio de la ce?

-De la jocul ăsta de-a viața ce nu mai are nici un sens pentru mine.

Atunci mi-a trecut prin cap pentru o secundă cuvintele "câtă viață ți-a mai rămas?"

-Și te-ai decis să faci asta?

-Eu am pierdut.Tu mai ai o șansă.

-S. ! Să nu faci vreo prostie!

-Adio...

În momentul ăla , trupul lui S. s-a desprins de clădire , am căzut în genunchi , după câteva secunde se aude o lovitură.Nu știam ce să mai fac până ce am auzit sunetul ambulanței .

Am coborât pe scări și tot ce am mai văzut a fost un medic care îi acoperea fața lui S. cu un cearceaf alb . Tot ce a rămas în urma ei era o baltă de sânge care urma să fie spălată a doua zi. Jocul ei s-a terminat , iar ea a pierdut.
Câtă viață mi-a mai rămas?

Capitolul 5.
Până când ne vom revedea

După câteva luni după S. , am mers la Mike , aveam nevoie de el , nu mai vorbisem cu el de ceva timp . Am ajuns în fața casei lui , ușa era deschisă , m-am descălțat și am intrat. În jur era plin de cutii și bagaje iar Mike și Maria se agitau de colo în colo.

-Hei,man! Îmi spune Mike fugind apoi în altă cameră să ia alte cutii.

Mă duc după el și îl întreb.

-Ce se întâmplă?

-Plecăm,n-ai auzit?

-Nu,ce să aud?

-Îți amintești că Maria vrea să studieze în Spania?

-Nu,de ce? Maria pleacă?
-Plecăm man,amândoi.
-Unde?
-În Spania, ne mutăm acolo, am rezolvat de un apartament și școala de actorie a lui Maria e exact în același cartier.Ți-am spus că vrea să devină actriță.
-Și te duci cu ea?
-Da,plecăm diseară.
-Și te mai întorci ?
-Nu cred că prea curând. Nu prea mai e nimic pentru mine pe aici, în plus, o am pe Maria.
-Păi, și cu noi cum rămâne?
-Noi nu ne-am văzut de mult timp,man,n-ai mai vrut să vi pe la noi . În plus,putem să ne scriem dacă vrei.

În momentul ăla,am simțit că mi se

prăbușește lumea în cap. Mai întâi S. iar apoi cel mai bun prieten al meu se mută în fucking Spania, asta pentru mine înseamnă două jocuri terminate.

-Dar,man,nu vrei să ne ajuți cu bagajele să mergem la aeroport?

-Sigur, ți-am rămas dator oricum, doar îmi ești cel mai bun prieten.

-Și tu.

-Dar tu ce o să faci în Spania?

-Îmi găsesc eu ceva de făcut ca de obicei.

Ajunși în Aeroport, îmi era greu să cred că nu o să îl mai văd pe Mike și că trebuia să îmi iau rămas bun de la cel ce mi-a fost atâția ani prieten. Ne-am îmbrățișat, am salutat-o pe Maria și el mi-a spus:

-Să ai grijă de ține , man!

Până când ne vom revedea.

-Și tu de ține! Drum bun.

Îmi cântă în cap Avenged Sevenfold- So far away , știam că va pleca departe și că nu o să ne mai vedem curând. O să îmi fie dor de bețiile și petrecerile cu Mike și de toate chestile pe care le făceam împreună. Pentru mine și el , jocul de-a cel mai bun prieten s-a terminat.

Capitolul 6.
Dragostea-i un lucru mare

După câteva zile după ce a plecat Mike, m-a sunat R.și mi-a spus că e o piesă de teatru super faină în oraș și că ar trebui să mergem. Am acceptat pentru că voiam să ies și eu din casă și să-mi mut gândurile spre altceva.

M-am întâlnit cu R. în fața teatrului unde mai aveam de așteptat 10 minute până începea piesa. Ne-am aseazat pe scările teatrului iar R. a început să-mi spună despre ce e piesa:

-Piesa asta e super tare, mi-a zis o prietenă care a văzut-o, e despre un tip și o tipă , e un fel de comedie romantică , mi-a zis că a râs foarte bine.

-Atât? Și cât durează?

-Vreo oră și ceva.

-Cum poți să vorbești despre un tip și o tipă o oră și ceva?

-Păi,e vorba despre simplitatea

lucrurilor.

-Și cum se numește?

-Dragostea-i un lucru mare.

-Și ce legătură are asta cu simplitatea?

-Păi,o să vedem.

Am intrat la piesă,ne-am găsit locurile și pe scenă erau doi actori care își interpretau jocul cu mare tact. Ea,era o țărancă care ajunse în oraș și își căuta iubirea iar el era un tip clasic al societății,cu o slujbă plictisitoare într-un birou până când a întâlnit-o pe ea care i-a arătat cât de simple erau lucrurile de fapt și cum te poți bucura de fiecare moment .

Piesa asta m-a făcut să-mi adus aminte de Mike dar într-o altă formă,diferită de până acum,mult mai simplificată:faptul că el s-a îndrăgostit și s-a decis să facă ceva cu viața lui iar faptul că a plecat n-ar trebui să fie un lucru trist,căci și-a găsit fericirea.

R. părea foarte captivată de piesă și

se distra foarte bine,amuzându-se pe seama actorilor .

După piesă , m-am plimbat cu R. prin oraș și i-am spus de S. , am trecut pe lângă blocul unde s-a întâmplat tot , oricum era greu să nu-l vezi fiind cel mai înalt bloc din centrul orașului . R. mi-a explicat că în majoritatea culturilor,moartea nu e văzută că un lucru trist,e considerat că persoana ajunge într-un loc mai bun.

R. m-a făcut să mă simț mai bine în legătură cu toate cele întâmplate iar piesa a fost destul de bună până la urmă.După , am lăsat-o pe R. acasă.

Capitolul 7.
Lista

Când am ajuns acasă, am găsit lista pe care am făcut-o mai de mult cu Ana :

1.Construim o terasă.
2.Să ne trezim pe un câmp,după o seară în cort.
3.Mergem la un concert The Kooks.
4.Ne facem un tatuaj.
5.Tragem o beție doar noi.
6.Ne spunem toate secretele.

Astea sunt lucrurile pe care voiam să le fac împreună cu Ana,dar nu ne-au mai ieșit . Terasă am construit-o cu niște prieteni într-o vară. Cât despre trezitul pe un câmp, mi-am adus aminte de seară cu gemenele, în care m-am trezit cu R. care m-a ridicat de dimineață spunându-mi că e momentul să plecăm. La concertul The Kooks am fost tot cu R. iar acum Junk of the Heart era despre ea .

Tatuajul care urmă să mi-l fac cu Ana , acum îl am , iar R. poartă continuarea lui. Celelalte două s-au întâmplat în excursia în Europa atunci când am rămas cu R. între vagoane până dimineață unde am băut și am vorbit despre visul meu și regulile acelea.

Tot ce mi-a rămas de la Ana este această lista care acum nu mai are nici o legătură cu ea. În schimb R , mi-a fost mereu o prietenă bună dar nu am văzut-o niciodată mai mult de atât. Ea m-a ajutat să termin lista , chiar dacă nu știa de existența ei.

După toată noaptea asta obositoare , m-am dus să dorm cu gândul la R.

Partea III.

Capitolul 1.
Visule,dă-mi un semn.

Sunt pe o plajă ținându-mă cu R. de mână , întinși pe nisip uitându-ne la răsărit, ne țineam în brațe ca să nu ne fie frig iar ea se întoarce spre mine și îmi spune:

-Acum ști ce să faci cu viața ta?

-Cred că m-am prins.Acum știu regulile.

-Și ai de gând să câștigi?

-Acum vreau să joc.

-Câtă viață ți-a mai rămas?

-Destulă cât să îmi termin storyline-ul.

Ea se apropie de mine,mă strânge puternic și pare că vrea să mă sărute dar în acel moment nisipul se surpeaza sub mine și mă trage tot mai adânc până când nu mai pot vedea nimic și pic pe acoperișul blocului unde mă aștepta S. Care se întoarce spre mine,coboară de pe

margine și îmi spune:

-Acum sunt bine,e timpul să te trezești,continuă jocul.

După o trezire bruscă,mi s-a făcut foarte dor de R. , am făcut un duș și m-am gândit că ar trebui să o sun dar nu vroiam să pară ciudat, deoarece noi niciodată nu ieșisem în oraș fără un motiv. Mi-am făcut o cafea , am aprins o țigară pe piesa lui Ryan Star-Brand new day.

Câteva minute mai încolo,m-am decis să o sun:

-Hei,R.! Ce faci?

-Neața,bă! Uite,beau o cafă,tu?

-Bine,și eu.

-Aaa...okay.cum de ai sunat așa matinal? E ceva în oraș?

-Nu,dar am avut un vis ciudat și mă gândeam că ar mai trebui să ieșim și noi.

-Păi, și ce propui?

-Hai să plecăm.

-Unde?

-Nu știu, hai doar să luăm primul

tren din gară și să mergem undeva.

-Nu ți se pare cam din scurt?

-Nu e de parcă ar fi primul lucru ciudat pe care îl facem.

-Ce zici să ne întâlnim și vedem după ce se întâmplă?

-Ok, ia-ți bagajele cu tine, am o destinație în cap și știu cum să ajungem acolo.

-Am nevoie de ceva în special ?

-Ia-ți un dres de baie.

-Bine,unde ne vedem?

-Hai la gară peste 2 ore.

-Okay,ne vedem acolo.

Ne-am întâlnit în gară,ea era pregătită ,cu un rucsac mare în spate ca în excursia din Europa iar eu,am luat biletele pentru destinația necunoscută de ea.

-Și,unde mergem?

-O să vezi,trenul nostru e la peronul doi

-Și,mai vine cineva?cum te-ai decis să mergem numai noi?

-Nu mai e nevoie de altcineva în jocul asta.

Trenul a sosit în gară,am urcat în el , ne-am pus bagajele iar R. era foarte curioasă unde mergem pentru că i-am spus că ultima stație a trenului nu e a noastră.

Capitolul 2
Dude

Am coborât din tren , R. a sărit entuziasmată de pe treptele trenului încântată că am ajuns .

Ne-am plimbat pe străduța principală , ne-am luat 2 beri și ne-am pus cortul pe nisip.

De la intrarea cortului se vedea locul în care marea se întâlnea cu cerul. R. se întoarce spre mine și-mi spune:

-Mergem?

-Stai să-mi iau nădragii de baie.

-Eu îl am deja pe mine, ai zis să fiu pregătită.

Mi-am luat nădragii pe mine, am închis cortul și am alergat spre valuri.Am înotat cu R. până la apus.

Seara,ne-am luat haine uscate și am mers pe stradă principală unde am stat pe o bordura cu 2 beri în mână și vorbeam

despre melodiile preferate până un tip s-a împiedicat de noi.

-Ah, dude , scuze , nu v-am văzut acolo.

-Stai chill, i-am zis , scuturându-mă de praf.

-Scuze , dude , mă grăbeam spre party-ul ăsta de pe plajă.

-Ce party? Întreabă R.

-E un super party,dude,femei ,băutură și o trupă live, haideți cu mine , fac o bere să mă revanșez.

-Cool, hai! Îmi spune R.

-Ah, eu sunt Dave.

Am ajuns pe plajă, toată lumea era adunată în jurul unui totem cu un bec deasupra unde dansau și se îmbătau că frații.

Eu cu R. am dansat,am băut moartea căprioarei și am stins cu berea luată de Dave ,am stat până dimineață și am văzut răsăritul pe ROA-La răsărit care se auzea din barul de pe plajă.Am adormit pe plajă

și ne-am trezit pe la prânz când ne-am dus la cort , am făcut o baie scurtă și ne-am dus să halim ceva.

Am ajuns la un fast-food unde ne-am luat o bere și 3 mici , nu puteam să mâncăm nimic , stomacele noastre erau întoarse de noaptea de aseară.

Fast-foodul era plin de oameni , era un italian plin de bani care își comandase vreo 10 porții de shaworma,un boxer care țipa la casieriță că o sparge dacă nu îi da mâncarea, un boschetar care vorbea 5 limbi și încerca să facă rost de o porție de la italian iar casierița arată ca o actriță porno din anii 60.

După ce am mâncat,ne-am dus pe plajă și ne-am întâlnit cu Dave care freca de zor o placă de surf,ne vede.

-Hei dude,ce faceți? Ce ați mai făcut aseară?V-am pierdut după 2 shoturi .

-Am băut până am adormit pe plajă.

-Ah,blană,dude. Ce faceți mai încolo?

-Ne gândeam să mai mergem la o tură de înot.Tu ce faci cu placa aia? întreabă R. curioasă.

-Mă gândeam să tai niște valuri dude , îs faine azi.

-Ne iei și pe noi?

-Sigur,hai numa până la magazinul meu să va dau niște plăci.

-Ai un magazin de Surf?

-Da, cu asta mă ocup vară.

-Ok, hai!

Am mers cu Dave și cu R. până la magazinul lui de plăci ,ne-a dat două plăci și ne-a pus direct la apa. Ne-a învățat tot felul de tehnici cum să prinzi valurile și chiar a fost destul de interesant. Dave părea un tip de treabă,avea părul blond și ochii verzi,mereu purta nădragii de înot cu firma lui inscripționata pe unul dintre craci.

Seară,ne-am dus la somn,eram rupți în gură după noaptea de dinainte .

Dave ne-a arătat un joc nou,cel de-a surful,pentru el,toți playerii din jocul lui erau dude iar obiectivul era să taie valurile .

Capitolul 3
Noaptea

În cort , înainte să ne punem la somn R. înfofolita în sacul ei de dormit se uită spre mine și îmi spune:

-Auzi, tu mai ai chef să dormi?

-De ce, te-ai plictisit? i-am răspuns pe jumate adormit.

-Nu știu, am chef să mă plimb...

-Acum? Tocmai am venit de la o plimbare.

-Eu mă duc,vi cu mine?

-Da,da.Îi zic adormit fără intenția de a mă ridica.

-Bine,cum vrei,eu mă duc.

R. iese și își aprinde o țigară în față cortului,mă aștepta.Până la urmă mă ridic și mă pun cu ea la o țigară în față cortului.

-Nici eu nu mai am chef să dorm . Mi-a sărit somnul.

-Deci vi să ne plimbăm?

-Am ceva de pierdut?

-Somnul!

R. începe să râdă.

-Pot să mai încerc și mâine.

-Dacă zici tu.

Mergeam de ceva timp pe plajă și niciunul dintre noi nu spunea nimic până când am ajuns la niște stânci în care se spărgeau valurile . Ne-am așezat pe marginea lor și R. s-a întins pe spate,uitndu-se la stele.

-Unde e steaua nordului?

-În nord.

-Bine,continuă să faci mișto.Eu te întreb pe bune...unde e?

-Vezi steaua aia care strălucește în direcția barului de aseară?

-Da,aia e?

-Nu,dar seamănă.

-Bine,deci nu știi unde e?

-Nu prea...

După un moment de tăcere, R. parcă având o revelație se ridică brusc și spune:

-Auzi,da tu de ce m-ai adus aici?

-Păi nu tu ai vrut să ne plimbăm?

-Nu, mă, De ce ai vrut să pleci cu mine?

-Aaa...ți-am zis, am avut un vis ciudat.

-Nu mi l-ai povestit,despre ce era?

-Despre tine.

-Oh, ce romantic, nu te vedeam așa.

-Nici eu , dar m-am tot gândit la tine în ultima perioadă.

-Cum te-ai gândit la mine? Explică-mi.

Am stat puțin pe gânduri, nu știam dacă să-i spun , dar era ceva ciudat cu seară asta. Parcă nu eram eu,nimic din ce se întâmplă nu părea a fi adevărat.M-am decis să-i spun că începuse să-mi placă de ea.Așa că i-am spus:

-După visul ăla cu ține spunându-mi despre regulile jocurilor s-au întâmplat foarte multe chestii nu prea faine și mi-am dat seamă că ești singura persoană...

-Singură persoană care să ce?

-Care să joace cu mine acest joc.

-Care din ele?

-Ai realizat că în jocul meu nu există jocul de-a cea mai bună prietenă?

-Da,chiar,de ce?

-Fiindcă între jocul de-a cea mai bună prietenă și jocul de-a iubita e o linie foarte subțire,deci nu poate fi un singur joc.

R. m-a luat în brațe și m-a trântit pe spate, s-a urcat peste mine și a început să mă sărute. La un moment dat, am oprit-o și i-am spus:

-Tu, vrei asta?

-Ce ți se pare că fac?Am rămas pe stâncă până dimineață,când am fugit spre cort,jumate dezbrăcați pentru că înghețăm .

În jocul meu,mi-am găsit un coechipier,un cel de-al doilea player,care de data asta părea a fi o roșcată de care începeam să mă îndrăgostesc. Chestie la

care nu m-aș fi gândit niciodată , eu , îndrăgostit? Nu se putea așa ceva , nu s-a mai întâmplat de la Ana.

Dar de data asta era diferit , nu îmi era doar iubită ci și cel mai bun prieten pe care îl aveam , un fel de 2 în 1, ca la cafeaua în plic pe care o beam de dimineață în cort.

În dimineață aia , trebuia să plecăm, așa că ne-am făcut bagajele,rupți de somn și R. a adormit pe peron, dormea cu capul pe umărul meu iar eu fumam cu cealaltă mână așteptând să ne vina trenul.

Sunetul trenului ajuns în gară a trezit-o pe R. ,am luat bagajele și am urcat în tren unde mi-am luat și eu somn.

Capitolul 4
Ea

Când am ajuns acasă,mi-am pus Jet-She's a genius , mi-am aruncat toate hainele în coșul de rufe, mi-am făcut o cafea și m-am dus pe terasă unde mi-am aprins o țigară, știam că se va schimbă ceva.

Am mai ieșit de câteva ori cu R. prin oraș,am avut câteva nopți interesante , concerte și piese de teatru iar după câteva luni R. m-a sunat mai spre după masă în timp ce eu eram pe toaletă.

-Hei,ce faci?

-Sunt...într-un moment nepotrivit tu?

-Ești deja cu alta?

-Nu chiar...stau pe tron.

-Aaa...înțeleg.Ai timp mai încolo, după ce termini, să ne vedem?

-Păi, ai vreo idee?

-Hai la lac,e o zi frumoasă,iar vara e pe sfârșite.

-Ok.În juma de oră?

-Perfect.Ne vedem acolo.

I-am închis telefonul,mi-am terminat treaba , m-am bărbierit,urma să ies la întâlnire nu am mai făcut asta de mult. Era clar ce vroiam.Am ieșit din casă,am luat metroul și m-am dus să mă văd cu ea.

Am ajuns în parc,am îmbrățișat-o și am început să ne plimbăm pe marginea lacului,R. a început să-mi povestească de-o chestie:

-Colega mea de apartament se mută și eu nu mai am cum să-mi plătesc chiria singură..

-Păi, și ce ai de gând să faci?

-Vreau să-mi caut alt loc în care să stau vreo două luni trei până îmi găsesc ceva mai bun.

-Ah, okay...eu n-am avut colegi de cameră.

-Păi tu unde stai?

-Stau singur de ceva vreme...

Mă gândeam s-o întreb dacă ar vrea că alea două trei luni ar vrea să stea la mine dar era un pic ciudat,având în vedere situația,dar, R. era o prietenă veche,și aș fi primit-o oricum, plusul era că acum sunt cu ea.Așa că i-am spus:

-Ai nevoie de un loc câteva luni ? poți să stai la mine dacă vrei.

-Ar fi super,numa să nu te deranjez...

-Nu, e okay.Poți să vi oricând.

M-a luat în brațe și mi-a zis mulțumesc printr-un sărut. Lunile alea care erau două trei s-au transformat în mai multe,am ajuns să împărțim chiria la 2 și să facem cam orice ne trecea prin cap de la gătit până la sex sălbatic pe mașina de spălat.

Într-o dimineață când stăteam cu ea pe terasă,am decis împreună că ar avea nevoie de o reamenajare,căci urmă să pice, lemnul terasei deja nu mai o ținea. Așa că R. a venit cu o idee

-Uite, putem să facem una cu patru piloni, de metal, negri.

-Dar putem păstra stilul steampunk? Nu?

-Da,sigur,punem o rotiță pe fiecare pilon,desenăm ceva modele cu aburi ...

-Ok,sună bine.

Era sâmbătă,așa că aveam toată ziua la dispoziție . Până seară, terasă a fost gata.Acum că avem o terasă nouă, ne-am decis să ne uităm la un film de seară, l-am proiectat pe peretele casei .

Filmul la care ne uităm era despre un tip înalt,într-o geacă de piele care avea tot felul de misiuni , era acțiune non-stop , oameni săreau de pe trenuri în mers , trăgeau cu mitraliera în tot ce mișcă și explodau clădiri în timp ce ei își aprindeau un trabuc.

Lista mea cu Ana era completă acum, dar cu R. , zilele treceau pe nevăzute, și nu mă mai gândeam la altceva, trăiam în micul nostru univers.

R. nu era genul de tipă pe care să o fi văzut vreodată cu un tip , dar mie îmi plăcea maxim.Tot timpul aveam ce să vorbim de la trupe până la cu ce se face omletă cu șuncă.

-Hei , R! Ce să pun în omletă cu șuncă?

-Ouă și șuncă!

-Așa simplu?

-Da, tu ce credeai?

-Păi, și cum fac?

-Separă ouăle prima oară... Așa că le-am separate, unul l-am lăsat în bucătărie și unul l-am dus în sufragerie.

-Ce-ai făcut cu ouăle? Mă întreabă R.

-Le-am separat, unul l-am dus în sufragerie și altul l-am lăsat aici.

-Erm...adu oul din sufragerie și hai să mâncăm , nu te mai prosti , mi-e foame,spuse R. pe un ton autoritar.

-Okay, pune tu ulei în tigaie.

Viață cu R. era interesantă , cum amândoi eram pasionați de muzică, ne gândeam să deschidem un magazin cu vinyluri , casete și cd-uri , ceva mai pe tripul vechi și să facem un bar în interior unde lumea să își poată asculta muzica înainte să o cumpere.

Am găsit un spațiu vechi la noi în zonă, care era abandonat și l-am închiriat pe o perioadă nedeterminată, dacă ne mergea bine am spus că o să îl ținem.

Primele cd-uri și vinyluri le-am luat din colecția noastră și mai aveam eu ceva casete în beci într-o cutie veche care s-au vândut ca pâinea caldă. Magazinul l-am intitulat după un vechi cântăreț de jazz și l-am deschis iar când R. se ocupă de muzică eu stăteam la bar și vorbeam cu oamenii.

Magazinul merge destul de bine,la fel și relația cu R.

Capitolul 5.
Cover

Într-o zi,când lucram la magazinul nostru de muzică , când tocmai îi dădeam play la un album proaspăt apărut de la Kings of leon , R. a venit cu o idee care mie mi se părea genială:

-Hei!Cum ar fi să facem un concert aici?

-Aici? Dar nici măcar n-avem scenă.

-O să scoatem niște mese și facem spațiu,o să vina lume.

-Ok,și...pe cine chemăm?

-Căutăm trupe de garaj care încă n-au ajuns faimoase,ăia nu cer mulți bani.

-Cum ar fi ?

-Nu știu,găsim noi ceva.

-Hai să căutăm pe net.

După mai multe căutări am găsit o trupă care era în oraș și am sunat,speram să nu ne ceară prea mult.

-Salut , am auzit că sunteți în oraș

-Salut ,acum câteva zile am ajuns ,am avut un concert la o bodegă din afară orașului.

-A ,bun deci mai cântați.

-Cântăm ,cântăm.

-Noi am deschis un magazin de muzică și vroiam să știm dacă v-ați bagă la un concert.

-Sigur , unde?

-Aproape de centrul orașului .

-Bine , dar băuturile îs din partea casei nu?

-Da , dar voi cât cereți?

-Păi deobicei suntem plătiți în bere dar tu poți să ne dai cât vrei

-Ah , bun. Păi, facem fain ?

-Facem!

-Ok, vinerea asta e ok, de la 19.00 ?

-Da! Bun îi.

-Bun,vă mai sun să va dau detaliile.

După câteva minute , m-am dus la R. să îi zic vestea,ea spăla pe jos în bar

pentru că unu vărsase berea pe acolo:

-R. ! Avem trupă,vine vineri.

-Da,da...fain și eu trebuie să spăl după ăștia...

-Păi, n-a fost ideea ta?

-Cum să fie ideea mea să dea cu bere peste tot?

-Despre ce vorbești?

-Despre tipul ăla gras care nu poate să își ducă paharul la gură.

-Da,da eu îți ziceam de concert..

-Ah,concert,fain...unde mergem?

-Niciunde, aici e concertul.

-Da văd, cu toți oameni ăștia care beau bere..

-Nu mă,vinerea viitoare,vine o trupă aici.

-Aaa...ideea aia,da,grozav,ai găsit pe cineva?

-Da,vor să fie plătiți în bere.

-E ok pentru mine atâta timp cât nu o dau pe jos.

Am ajutat-o pe R. să strângă restul

de cioburi de la paharul vărsat apoi am închis magazinul și ne-am dus să facem clătite acasă. După câteva zile,urma ziua spectacolului,eu cu R. am eliberat o zonă mare din bar,iar din cea mai rămas de la vechea terasă de lemn am constuit o scenă , am vopsit-o în negru .

Trupa a intrat pe ușă strigând:

-Bună seara,Manhataaaan!Ah,căcat, ,nu mai suntem acolo.

Și-au pus toate instrumentele și au început să cânte coveruri de la Guns n' roses, Metallica și AC/DC. După o perioadă,barul era plin , R. servea la mese iar eu stăteam la bar umplând halbele de bere. Dave și-a făcut și el apariția în aceași nădragii de înot cu siglă magazinului lui de mare , deși era toamnă și afară ploua.

-Hei dude,mă cac pe mine,unde-i baia?

-Pe hol,la stânga.Dar tu cum ai ajuns aici ?

-S-a terminat vară dude,am închis magazinul și m-am întors în oraș.

-A...și ce mai faci?

Dave fuge spre toaletă cu o mână ținând-o pe cur de parcă o folosea pe post de dop. M-am întors la a servi bere și seară a continuat până dimineață. Dave,înainte să plece mi-a lăsat o carte de vizită, mi-a zis că ar trebui să mai ieșim.

De dimineață.am închis magazinul iar în acea zi l-am ținut închis. Când am ajuns cu R. acasă, ne-am pus la somn.

Capitolul 6.
Crăciunul

După concert, în timp ce dormeam mi-a sunat telefonul:

-Hei,man! Mă mai ți minte? Ce mai faci?

-Mike?

-Da,man! Sunt în Spania încă.

-Bine fac,cu R. , am fost aseară la un concert.

-Ah tare,man! Ce se mai întâmplă prin oraș?

-Nu prea multe,sunt cu R, avem un magazin de muzică,acolo a fost concertul aseară.

-Super tare, man! De abia aștept să te văd.

-Să mă vezi? Adică?

-Vin iarna asta,stau o săptămâna.

-Și ne vedem?

-Da,man! Tu ești primul pe care

vreau să-l văd.

-Ok,sună-mă când ajungi.

-Bine, man , vorbim.

Pentru că eram mort de somn,am uitat complet conversația.

După câteva luni,venise iarnă și eram cu R. în parc și ne băteam cu zăpada,după , am mers la un vin fiert și fumam când am primit un apel de la un număr pe care nu îl știam.

-Hei,man!

-Mike?

-Da,man?

-Ce faci?

-Bine,statem cu Maria,așteptăm taxiu să ne ducă acasă.

-Ah,fain,cum mai e prin Spania?

-Nu mai sunt prin Spania,am ajuns în oraș înapoi.

-Ce tare!Când ne vedem?

-Man,tu ce faci mâine,de Crăciun?

-Nu știu..probabil stau cu R. , de ce?

-Hai la mine,eu și Maria vrem să

ținem crăciunul la noi, chemăm multă lume,aducem băutură și toate cele,te bagi?

-Da,ne vedem.Aduc ceva?

-Pe tine.

După câteva minute,îi sună telefonul la R. , era Maria care i-a spus aceaiasi chestie,amândoi am acceptat.

A două zi , am plecat cu R. spre casă lui Mike,am luat metroul ce ne-a dus la periferia orașului și am ajuns în față casei pe care nu o mai văzusem de mult,era împodobită cu luminițe de toate culorile .

Când am intrat,Mike mi-a dat o bere a ciocnit cu mine și ne-a invitat înăuntru , Symphony of destruction se auzea din boxe. Mike s-a ținut de cuvânt și a chemat multă lume . Erau ceva prieteni de-a lui Maria , printre care și cuplul cu care am fost prin Europa care acum erau logodiți până și cele două gemene pe care le-am văzut de 1 mai , Ana mi-a sărit în ochi , era cu un tip înalt , care purta o cămașa turcoaz , nu mai vorbisem de mult cu ea ,

aparent , se descurcă bine.

Stăteam toți la masă când pe ușă au intrat vechi rockeri cu care stăteam prin parcuri și au început petrecerea,aducând cu ei niște peturi de bere, Mike a dat muzică la maxim .Sunetul de rock se auzea din toate părțile casei,pletoșii făceau headbang și berea curgea de peste tot,mai că simțeam spiritul crăciunului.Unul dintre rockeri s-a gândit că ar fi o idee fainã să dea foc la brad și să-l arunce pe geam,pe Break Stuff de la Limp Bizkit .

De dimineață,m-am trezit cu o durere de cap infernală, ceva normal pentru vârstă mea, iar pe tricoul meu rămăseseră amintirile de seara trecută,de crăciun și mi-am făcut o cafea la Mike, și m-am dus în față casei,pe renul de crăciun , mi-am aprins o țigară ,iar R. mi s-a alăturat și ea.

Capitolul 7.
Viața ca un joc

Ăsta a fost jocul meu, jocul de-a creația,pe tot parcursul poveștilor, nici măcar nu mi-ați aflat numele.V-ați pus în locul meu ? ați trăit cu mine? Voi ce joc ați jucat? Și ce aveți de gând să jucați în continuare?

V-ați pus vreodată întrebarea care mi-a pus R.? Tu,cititorule,câtă viață ți-a mai rămas? Care e povestea ta? Ți-ai pus regulile tale sau le-ai acceptat pe ale altora?

Dacă ați fi fost în locul meu,voi ce ați fi făcut? Cum ați fi acționat?

Maria este acum în Spania, ea a terminat școală de actorie,nu își găsește nici un rol pe care al putea să îl joace iar Mike a rămas aici și și-a găsit cu ce să-și ocupe timpul,se mai țin petreceri la el dar nu la fel de des.

Despre cele două gemene n-am mai

auzit nimic iar Ana a rămas cu tipul înalt cu cămașa turcoaz , urmează să se căsătorească cu el iar eu nu sunt invitat.

S. a plecat de mult dintre noi , dar nu voi uita niciodată acea seară.

Cuplul din excursia prin Europa a reușit să-și planteze cei 3 copaci și au un copil acum.

R. nu s-a mai mutat niciodată de la mine,e fericită și încă merge la toate concertele care apar,însă sunt și eu pe acolo.

Dave e probabil pe o altă plajă,vânzându-și plăcile de surf și tăind valurile din când în când.

Rockeri din parcuri sunt tot acolo,deschid cel de-al treilea pet.

Eu stau acum și citesc această carte , mă întreb dacă totul e real și dacă ar trebui să îmi pun aceleași întrebări că personajul principal al cărții.

Sfârșit.

CUPRINS

Partea I.

1.Visul
2.Jocul de-a iubita
3.Joacă jocul din nou
4.Jocul de-a muzica
5. Mike sau jocul de-a cel mai bun prieten
6.Excursia.Jocul de-a experienţa
7.Regulile jocului

Partea II.

1.X şi 0
2.Gemenele
3.Portretul
4.Câtă viaţă ţi-a mai rămas
5.Până când ne vom revedea

6.Dragostea-I un lucru mare
7.Lista

Partea III.

1.Visule dă-mi un semn
2.Dude
3.Noaptea
4.Ea
5.Cover
6.Crăciunul
7.Viaţa ca un joc